

Olen luutakauppiaan tytär. Istun kannon päällä ja valmistan luutia pienillä sormillani. Hetken kuluttua olen saanut päivän työt tehtyä ja kannon ympärillä on paljon erilaisia luutia valmiina. Sidon luudat kiinni polkupyörään, ja isäni pääsee myyntikiertueelle: "Viisi euroa luuta!" hän huutaa torilla. Luudat ovat kylän parhaita, eikä mikään ihme, että ne menevät kaupaksi; iltaan mennessä viimeistään kaikki luudat ovat myyty. Isäni ei ymmärrä, että haluaisin elämältä muutakin kuin luutien valmistamista. Haluaisin saada kaikki luutani valmiiksi ja elää niin kuin muutkin ikäiseni. Likaisen vaatteeni alla minullakin on sydän, joka sykkii. Unelmoin asioista, joita minulla ei ole. Minulla ei ole yhtään ystävää. Elämässäni ei ole muuta kuin alkoholisti isäni, jolle valmistan luutia myytäväksi. Istun kannon päällä ja itken kohtaloani. Yhtäkkiä luudat heräsivät eloon ja tanssivat ringissä ympärilläni. Luudat hymyilevät ja puhuttelevat minua arvokkaasti kuin kuningatar. Vuorotellen tanssin luutien kanssa kantojen ja risukasojen keskellä. Tanssin suruni iloksi. Likainen vaatteeni muuttui valkoiseksi prinsessan puvuksi, päähäni laskettiin kultainen kruunu, jossa oli suuria jalokiviä, jalkoihini laitettiin korkokengät, jotka kimalsivat kauniisti. Eteeni tuotiin peili joka kertoi, että olen maailman kaunein prinsessa. -- Valmista lisää luutia, kuului isän huuto. Havahdun kannon päällä todellisuuteen. Isäni oli tapansa mukaan juonnut itsensä humalaan ja peräsi lisää luutia myytäväksi. Huomasin, että luutaystäväni olivat muuttuneet tavallisiksi luudiksi, eivätkä ne enää hymyilleet minulle, prinsessan pukuni oli muuttunut roikkuvaksi vaatteeksi ylleni. Ilon kyynelistä tuli surun kyyneliä. Joka päivä valmistan lisää luutia kannon päällä. Valmistan vielä kymmenen luutaa, niin isäni on tyytyväinen. Sidon luudat polkupyörään, ja isäni pääsee myyntikiertueelle. Jokainen päivä on edeltäjänsä kaltainen. Luutia luutia luutia... Tänään on poikkeuksellinen päivä. Lähdän isän mukaan kylälle kauppaan. Tuttuun tapaan ihmiset välttelevät ja kauppias vaivaantuu nähdessään meidät. Kaupassa oli hieno prinsessan puku, enkä millään malttanut olla koskematta siihen. -- Nyt tuo tyttö pilasi puvun, katsokaa nyt, puku on tahriintunut, eikä sillä tee enää mitään, huusi kauppias. Paikallaolijat nauravat ajatukselle, että minulla olisi tuo puku ylläni. Luhistun lattialle itkemään arvottomuuttani. Yhtäkkiä nurkista alkoi kuulua rapinaa. Luudat olivat heränneet eloon ja tulleet minua kylälle puolustamaan. Tuhansia luutia saapui paikalle ja ne raapivat maata ja lattiaa vaativasti. Ihmisten pilkkanauru vaihtui kysyvään hiljaisuuteen. Poistun myymälästä ja luudat seuraavat minua. Ihmettelen, että onko tämä totta. Luutaystäväni pukevat ylleni kuningattaren puvun, laittavat jalkoihini punotut korkokengät ja päähäni kultaisen kruunun. Ilta hämärtää ja täysikuu näkyy taivaanrannalla. Kaukaa kuuluu rapinaa ja raapimista, kun luutaystäväni saapuvat noutamaan minua lasivaunulla. Vetotehtävästä vastasivat voimakkaimmat luudat, ajuri ja palvelusväki olivat pukeutuneet mustaan frakkiin. Ymmärsin, että minusta oli tullut oikea kuningatar. Olen vihdoin saanut kaikki luutani valmiiksi ja nyt on tullut aika siirtyä valtakuntaani.